

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoE/66/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417206625
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4417206625.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Advocate, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 36 865 141, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Martin Máčaj, proti povinnej: Q. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., J. XXXX/XX, zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Ema Zacharová, advokát s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Forgáčova bašta 5676/7, IČO: 47 237 023, o vymoženie 300 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 18Er/378/2017-101 z 15. apríla 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie oprávneného o d m i e t a.

Povinnej voči oprávnenému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ a ako exekučný súd v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení platnom a účinnom do 31. 03. 2017, ďalej len „Exekučný poriadok“) uznesením č. k. 18Er/378/2017-101 z 15. apríla 2021, uznesenie Okresného súdu Nové Zámky, vydané súdnym úradníkom, pod č. k. 18Er/378/2017-66 z 30. septembra 2019 zmenil tak, že námietkam povinnej vyhovie.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 50 ods. 1, § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, § 239, § 240, § 242, § 243, 244, § 244, § 248, § 249, § 250 ods. 1, 5 CSP, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 52 ods. 4, § 53 ods. 1, 2, 3 § 53 ods. 4 písm. r/ a § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo len „OZ“).

3. V odôvodnení poukázal na to, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie vo forme zápisne z 05. 01. 2017 domáhal voči povinnej vykonania exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku sp. zn. SRSAspA 00743/16 z 25. mája 2016, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Bratislava, Vansovej 2, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. 09. 2016 a vykonateľnosť dňa 02. 11. 2016. Rozhodcovským rozsudkom bola povinnej uložená povinnosť zaplatiť sumu vo výške 316 eur, úrok v sume 501,56 eura, úrok z omeškania v sume 19,95 eura, poplatok v sume 480,50 eura, úrok vo výške 39,15 % ročne zo sumy 316 eur od 19. 11. 2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 ročne zo sumy 316 eur od 19. 11. 2015 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 33 eur, trovy mediačného konania 227,27 eura, poplatok za upomienku 10 eur, trovy rozhodcovského konania vo výške 287,18 eura, všetko spoločne v mesačných splátkach vo výške 180 eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na účet žalobcu s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného zaplatenia dlhu, a to pod

následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Povinná po podaní návrhu na začatie rozhodcovského konania uhradila sumu 16 eur.

4. Vydaniu rozhodcovského rozsudku predchádzalo uzavretie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, dňa 12. 08. 2013 medzi oprávneným a povinnou, podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Na jej základe oprávnený poskytol povinnej spotrebiteľský úver vo výške 1 000 eur a povinná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 872 eur, teda celkovo sa zaviazala zaplatiť sumu 1 872 eur. Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru (ďalej len „VOP“).

5. Oprávnený s povinnou uzavreli v deň podpisu zmluvy, t. j. 12. 08. 2013 aj rozhodcovskú zmluvu. Rozhodcovská zmluva má formu predtlačenej zmluvy, kde boli len rukou dopísané osobné údaje povinnej. V čl. I. - ZÁKLADNÉ USTANOVENIA sa uvádza, ktorý súd sa rozumie pod pojmom rozhodcovský súd na účely zmluvy a čo pod rozhodcovským konaním. V čl. III. zmluvy nazvanom „Poučenie o rozhodcovskom konaní“, je vysvetlený priebeh rozhodcovského konania. Článok II. nazvaný „Predmet zmluvy“ obsahuje vymedzenie súdov, pred ktorými sa môžu riešiť prípadné spory, vzniknuté z predmetnej zmluvy nasledovne: „1. Všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 12. 08. 2013, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmieniek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných pravidiel Stáleho rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov právnych vzťahov uvedených v bode 1. tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu. Zmluvné strany sa dohodli, že ktorákoľvek zo zmluvných strán má právo odstúpiť od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu, a to v lehote 10 dní od uzatvorenia tejto zmluvy. Odstúpenie od zmluvy musí byť v písomnej forme doručené v uvedenej lehote druhej zmluvnej strane.“.

6. Podaním doručeným exekučnému súdu dňa 27. 03. 2017 požiadal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD., o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

7. Dňa 27. 09. 2017 exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora.

8. Súdny exekútor postúpil exekučnému súdu námietky povinnej doručené mu e-mailom dňa 06. 12. 2017 a námietky doručené mu e-mailom dňa 11. 12. 2017 (dátumy na námietkach: 01. 12. 2017, 11. 12. 2017, a 01. 12. 2017) postúpil podaním z 13. 12. 2017, námietky povinnej z 11. 12. 2017 postúpil podaním z 16. 11. 2018.

9. Z námietok vyplynulo, že rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SRSAspA 00743/16 nebol povinnej doručený a bol ako celok vydaný v rozpore so zákonom a ani z časti nie je spôsobilý byť exekučným titulom, preto nie sú splnené podmienky pre jeho výkon exekúciou, a preto je exekúcia neprípustná. Poprela, že by oprávnený mal voči nej pohľadávku tak, ako je to uvedené v doručenom upovedomení o začatí exekúcie. Namietala, že v návrhu na vykonanie exekúcie z 05. 01. 2017, ktorý jej doručil oprávnený je označený ako exekučný titul rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre Arbitráž sp. zn. SRSAspA 00743/16 z 25. 05. 2016, zriadeného záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž. Ide teda o rovnakú spisovú značku rozhodcovského rozsudku

ako je uvedený v upovedomení o začatí exekúcie, ale iný súd, ktorý ho vydal. Vzhľadom k tomu sa nevie vyjadriť, či rozsudok uvedený v návrhu na vykonanie exekúcie a v upovedomení sú totožné. Okrem toho v upovedomení o začatí exekúcie uvádzaný rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SRSAspA 00743/16, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a. s., z 25. mája 2016 nespĺňa podmienky formálnej a materiálnej vykonateľnosti, preto na základe takéhoto exekučného titulu exekučný súd nemal vydať poverenie na výkon exekúcie a už prebiehajúcu exekúciu mal zastaviť. Finančné prostriedky boli použité na vykrytie neprimeraných sankcií z predchádzajúcich úverov, ktoré jej oprávnený poskytol v minulosti. Odplata zo zmluvy o úvere je neprijateľná a prevyšuje odplatu stanovenú v § 53 ods. 6 OZ platnom v čase uzavretia zmluvy. RPMN 87,20 % je úžernická a zmluva je v zmysle Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch neplatná. Ak zmluva v časti odplaty odporuje zákonu alebo dobrým mravom, je zmluva neplatná ako celok. Zmluva o úvere z 12. 08. 2013 neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov vyžadovaný § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ cit. zákona za bezúročný a bez poplatkov. Oprávnený nepreveroval schopnosť povinnej splácať poskytnutý úver, pričom mal vedomosť o tom, že má finančné problémy, kvôli ktorým nie je schopná splácať úvery, ktoré jej poskytol už v minulosti. Keďže oprávnený nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle zákona, nie je oprávnený vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a keďže ide o hrubé porušenie zákonnej povinnosti, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Poukázala na Smernicu Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a rozsudok C - 40/08 Európskeho súdneho dvora. Konštatovala, že neexistovala právomoc rozhodcovského súdu, pretože rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V rozhodcovskom konaní neboli zohľadnené normy na ochranu spotrebiteľa, povinná nemala možnosť oboznámiť sa s podmienkami konania a vnútornými predpismi rozhodcovského súdu. Ak je neprijateľnou zmluvnou podmienkou samotná rozhodcovská doložka, súd zastaví exekúciu v celom rozsahu, ktorej podkladom bol exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý svoju právomoc odvodzoval z neprijateľnej rozhodcovskej doložky. Rozhodcovská zmluva absolútne je neplatná, preto žiada, aby súd námietkam vyhovel a exekučné konanie zastavil.

10. Oprávnený sa vyjadril k námietkam povinnej a uviedol, že povinná svoj záväzok neplnila riadne a včas, preto podal návrh na začatie rozhodcovského konania na Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž. Rozhodcovský súd dňa 25. 05. 2016 žalobe vyhovel a rozhodol rozsudkom sp. zn. SRSAspA 00743/16. Povinná prevzala rozhodcovský rozsudok do vlastných rúk dňa 09. 06. 2016, čo potvrdila vlastnoručným podpisom na poštovej doručenke. K rozhodcovskej doložke uviedol, že rozhodcovská doložka je neprijateľná len ak je spor možno riešiť výlučne v rozhodcovskom konaní, pričom dohodnutá rozhodcovská doložka medzi oprávneným a povinným je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, každej zmluvnej strane umožňuje domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Poukázal na čl. II. v bode 1 rozhodcovskej zmluvy. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/107/2015, Okresného súdu Bratislava IV. sp. zn. 12Cb/114/2014, Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2Er/1464/2015 z 13. 11. 2017 a Okresného súdu Svidník sp. zn. 6C/176/2014. Odmietol, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, pretože bola uzavretá platne, v zmysle platných právnych predpisov. Prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov. Rovnaký záver vyplýva aj zo znenia aktuálne účinnej smernice č. 2005/48/ES. Povinná svojím podpisom vyhlásila, že s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy súhlasí, zároveň vyhlásila, že bola pred uzatvorením zmluvy osobitne poučená o dôsledkoch uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy. Dodal, že exekučný súd je obmedzený len na preskúmanie formálnych a obsahových náležitostí exekučného titulu. Rozhodcovský súd posúdil Zmluvu o úvere ako platný a odplatný právny úkon a priznal oprávnenému voči povinnému nárok na plnenie. Rozhodcovský rozsudok, ktorý predstavuje exekučný titul bol vydaný v súlade s právnymi predpismi a oprávnenému bolo priznané právo na plnenie, na ktoré mal legitímny nárok. Vzhľadom k tomu bola rozhodcovskou zmluvou platne založená právomoc Rozhodcovského súdu, a preto navrhol, aby námietky povinnej zamietol.

11. Súdny exekútor v podaní z 13. 12. 2017 uviedol, že povinná si prevzala upovedomenie o začatí exekúcie dňa 29. 11. 2017, na dôkaz čoho zaslal aj kópiu predmetnej doručenky, pričom námietky proti exekúcii boli doručené do elektronickej schránky súdneho exekútora dňa 11. 12. 2017, teda boli podané včas.

12. Dňa 30. 09. 2019 exekučný súd uznesením pod č. k. 18Er/378/2017-66, vydaným vyšším súdnym úradníkom, námietky povinnej proti exekúcii ako nedôvodné zamietol. Vyšší súdny úradník mal za to, že rozhodcovská zmluva bola osobitne dojednaná, keďže nebola súčasťou zmluvy, ale išlo o dva osobitne, oddelene a nezávisle od seba podpísané dokumenty, vyhotovené na samostatnom liste. Rozhodcovská zmluva navyše bola uzavretá ako nevýhradná, keďže zmluvné strany mali právo voľby pri riešení spotrebiteľského sporu, a teda neobsahovala neprijateľné podmienky podľa § 53 ods. 4 OZ. K tomu, že dohodnutá odplata za poskytnutie úveru je neprijateľná, pričom prevyšuje odplatu stanovenú v § 53 ods. 6 OZ, že povinnej neboli priamo poskytnuté finančné prostriedky zo zmluvy, pričom tieto boli použité na vykrytie neprímeraných sankcií z predchádzajúcich úverov, úver mal byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov, že oprávnený nekonal s odbornou starostlivosťou, pretože oprávnený nepreveroval žiadnym spôsobom schopnosť povinnej splácať úver, vyšší súdny úradník uviedol, že v exekučnom konaní je súd obmedzený iba na skúmanie formálnych alebo obsahových náležitostí exekučného titulu, avšak nemá právomoc skúmať vecnú správnosť exekučného titulu. Pokiaľ ide o nesprávne uvedenie názvu zriaďovateľa rozhodcovského súdu v upovedomení o začatí exekúcie, súd túto skutočnosť pokladal iba za chybu v písaní zo strany konajúceho exekútora. V návrhu na vykonanie exekúcie je rozhodcovský súd, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok, označený správne a rovnako bol správne označený rozhodcovský súd v poverení na vykonanie exekúcie, ktoré vydal exekučný súd dňa 27. 09. 2017. Na záver uviedol, že námietky nie sú dôvodné, pretože smerovali proti exekučnému titulu a nešlo o procesnú obranu proti neprípustnosti exekúcie.

13. Predmetné uznesenie bolo doručené súdnemu exekútorovi dňa 17. 10. 2019, právnenému zástupcovi oprávneného dňa 21. 10. 2019, a právnenému zástupcovi povinnej dňa 29. 10. 2017.

14. Dňa 12. 11. 2019 bola exekučnému súdu elektronicky doručená sťažnosť povinnej proti uvedenému uzneseniu. Sťažnosť bola odoslaná v ten istý deň, t. j. 12. 11. 2019, teda bola podaná včas a v zákonnej lehote. Trvala na skutočnostiach uvádzaných v námietkach, že rozhodcovský rozsudok bol ako celok vydaný v rozpore so zákonom a ani z časti nie je spôsobilý byť exekučným titulom, na základe čoho nie sú splnené podmienky pre jeho výkon. Rozhodcovská zmluva nebola osobitne dojednaná medzi oprávneným a povinnou, keďže povinná nijakým spôsobom nemohla ovplyvniť jej znenie, keďže jej jednotlivé ustanovenia boli dopredu predtlačené, pričom samotná zmluva má formulárový charakter. Prihliadnuc na obsah rozhodcovskej zmluvy, je potrebné považovať v celosti za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Oprávnený nepreukázal, že by rozhodcovská doložka uzatvorená v rozhodcovskej zmluve bola dojednaná individuálne, preto je v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka a od začiatku neplatná. Poukázala na obdobnú vec na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. 10Er/379/2017-96, v ktorej bolo vyhovené námietkam a rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2CoE/45/2019-132 z 17. júla 2019.

15. Exekučný súd preskúmal úverovú zmluvu, ktorá vytvára právny rámec vzťahu medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom a dospel k záveru, že právny vzťah je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Konštatoval, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, pretože povinný pri uzatváraní tejto zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti na rozdiel od oprávneného, čo je zjavné aj z výpisu z obchodného registra. V súvislosti s rozhodcovskou zmluvou uviedol, že má adhézny charakter, bola vopred pripravená oprávneným a povinný nemohol v zásade meniť jej znenie. Oprávnený vo vyjadrení poukázal na to, že dňa 12. 08. 2013 pri uzavretí zmluvy o úvere, sa zmluvné strany dohodli podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom a zmluva sa uzatvára podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva. Táto skutočnosť nebola preukázaná, pretože oprávnený nepredložil súdu také dôkazy, ktoré by svedčili s istotou o tom, že ide o obchodnoprávny vzťah, práve naopak z obsahu zmluvy, ako aj z obsahu všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru vyplýva, že oprávnený vystupoval voči povinnému v rámci svojej podnikateľskej činnosti a povinný ako spotrebiteľ. Nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, t. j. spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti, pričom dôkazné bremeno je na veriteľovi t. j. oprávnenom. Oprávnený sám zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy vo svojej vopred pripravenej formulárovej podobe a jednostranne určil, ktorému rozhodcovskému súdu bude vec predložená. Rozhodcovskú zmluvu považoval v celosti za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

16. Rozhodcovská zmluva je samostatná listina, pričom zmluvným stranám dáva na výber riešenie prípadného sporu pred rozhodcovským súdom alebo pred štátnym súdom. Obsahuje poučenie o rozhodcovskom konaní, jeho opis. Aj napriek uvedenému bola uzavretá v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, upravujúcimi spotrebiteľské zmluvy. Rozhodcovská zmluva má predpripravenú formu, kde boli iba rukou dopísané osobné údaje povinnej, preto nešlo o individuálne dojednanú rozhodcovskú zmluvu, pretože povinná nemohla ovplyvniť obsah jednotlivých ustanovení, mohla ju iba ako celok podpísať, alebo odmietnuť. V tejto súvislosti poukázal exekučný súd na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 21XECdo/8/2016 z 22. februára 2017.

17. Spôsob, akým bola rozhodcovská doložka v rozhodcovskej zmluve a spotrebiteľovi predložená spolu s všeobecnými podmienkami, nesvedčí o individuálnom dojednaní rozhodcovskej zmluvy, ale o zámernom predkladaní zmluvných podmienok, zmluvy aj rozhodcovskej zmluvy v ten istý deň, čím oprávnený zrejme sledoval vylúčenie tohto dojednania spod režimu súdnej kontroly. Nesúhlasil s tým, že si povinná osobitne vyjedнала obsah zmlúv, povinná rozhodcovskú zmluvu mohla ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým obchodným podmienkam, teda aj rozhodcovskému konaniu, pretože je pravdepodobné, že nepodpísaním predloženej rozhodcovskej zmluvy by nedošlo k podpisu zmluvy o úvere, keďže tieto zmluvy sa podpisovali v jeden deň a pred tou istou osobou. Do pozornosti dal rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2CoE/45/2019 z 17. júla 2019.

18. S poukazom na uvedený exekučný súd konštatoval, že rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie, či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. marca 2012 sp. zn. 6Cdo 1/2012).

19. S poukazom na § 53 ods. 1 OZ rozhodcovská doložka uzavretá v rozhodcovskej zmluve je podľa § 53 ods. 5 OZ neplatná. Neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu na konania a takto vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý je vydaný na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky nemôže byť exekučným titulom, lebo ide o nulitný právny akt.

20. Exekučný súd mal za to, že sťažnosť povinnej bola dôvodná, pričom napadnuté uznesenie zmenil tak, že námietkam povinnej vyhovel s poukazom na to, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v rozhodcovskej zmluve spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinnej ako spotrebiteľa. Oprávnený nepreukázal, že rozhodcovská doložka bola dojednaná individuálne, preto exekučný súd konštatoval neprijateľnosť rozhodcovskej doložky.

21. Záverom uviedol, že pokiaľ ide o nesprávne uvedenie názvu zriaďovateľa rozhodcovského súdu v upovedomení o začatí exekúcie, keďže spisová značka ako aj dátum vydania rozhodcovského rozsudku, dátum nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti je uvedený správne, ide iba o chybu v písaní, ktorú súdny exekútor mohol a mal odstrániť vydaním opravného upovedomenia o začatí exekúcie.

22. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žiada náhradu trov konania, ktoré mu vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

23. Namietal nesprávne vyhodnotenie rozhodcovskej zmluvy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky. Dojednaná rozhodcovská zmluva je nevýhradná a umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Rozhodcovská zmluva nevyžaduje od povinného, aby spory s oprávneným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Rimavská Sobota, ktorý rozsudkom sp. zn. 14C/214/2014 z 24. septembra 2015 zamietol žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku a rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/107/2015 z 28. februára 2016 a rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 12Cb/114/2014-104, ktorými zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu.

24. Ďalej poukázal na to, že prehlásila, že s uzavretím rozhodcovskej zmluvy súhlasí a že pred uzavretím tejto zmluvy bola osobitne poučená o dôsledkoch jej uzavretia. Svojím podpisom potvrdila, že bola s účelom rozhodcovskej zmluvy oboznámená, a že súhlasí s tým, čo je v rozhodcovskej zmluve dohodnuté. Pri takto dohodnutých zmluvných podmienkach sa nemožno účinne dovolávať ich neprijateľnosti, pretože podľa súdu boli individuálne dojednané. Do pozornosti odvolacieho súdu dal rozsudok Okresného súdu Svidník č. k. 6C/176/2014-75.

25. Konštatoval, že obe strany rozhodcovskú doložku v znení o výbere rozhodcu podpísali, svojím podpisom vyslovili súhlas s prerokovaním sporu pred rozhodcom ustanoveným už v rozhodcovskej doložke/zmluve. Sporová strana mohla už pri podpise rozhodcovskej doložky alebo zmluvy vysloviť nesúhlas s osobou uvedeného rozhodcu a mala možnosť navrhnúť na rozhodovanie iného rozhodcu. Ak bola rozhodcovská doložka alebo zmluva jasne a určite formulovaná aj s uvedením mena rozhodcu a podpísaná zástupcami oboch strán, každá z nich mala možnosť vzniesť námietky voči osobe rozhodcu. Nedošlo teda k porušeniu zásady rovnosti v rozhodcovskom konaní pri menovaní osoby rozhodcu, lebo druhá strana sa rozhodla slobodne o podpísaní doložky a mala možnosť vyjadriť nesúhlas s jej menovaním. Každá strana môže použiť postup podľa § 9 ZoRK a vzniesť námietku predpojatosti voči rozhodcovi, o ktorých sa dozvedela buď z oznámenia rozhodcu o vzťahu k veci alebo k stranám, alebo z iných dôvodov, o ktorých sa dozvedeli po ustanovení rozhodcu.

26. Odmietol argumenty povinnej, ktoré majú evokovať stav, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, pretože rozhodcovská zmluva nie je uzatváraná vždy. V danej veci ide o individuálne dojednanú podmienku, v prípade ktorej nemôže ísť o podmienku neprijateľnú. Navyše z dôvodu existencie samostatného dokumentu má dlžník/klient (v tomto prípade povinný) na výber, či sa rozhodcovského konania zúčastní, alebo nie. Zdôraznil, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne, v zmysle platných právnych predpisov (v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy) a nemožno mať teda žiadne pochybnosti o jej legitímnosti. Prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov. Možnosť mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru (avšak oprávnený popiera, že by sa v danej veci jednalo o spotrebiteľa a o spotrebiteľský úver v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch) vyplýva z § 4 ods. 2 písm. r/ pôvodného Zákona o spotrebiteľských úveroch (zákon č. 258/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov), ako aj aktuálne účinného § 9 ods. 2 písm. v/ Zákona o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (zákon č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 394/2011 Z. z.), ktoré jednoznačne umožňujú mimosúdne riešenie sporov zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Svoje argumenty podporil aj s poukazom na závery vyplývajúce zo znenia aktuálne účinnej smernice č. 2005/48/ES o spotrebiteľskom úvere (čl. 24 ods. 1), ktorá zaväzuje členské štáty zabezpečiť primeraný a účinný postup na urovanie spotrebiteľských sporov, ktoré sa dotýkajú zmluvy o úvere.

27. Medzi oprávneným a povinnou bola v predmetnom prípade uzatvorená rozhodcovská zmluva, a to na samostatnom liste papiera, oddelene od samotnej Zmluvy o úvere. Zároveň poukázal na to, že povinná svojím podpisom vyhlásila, že s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy súhlasí a zároveň vyhlásila, že bola pred uzatvorením zmluvy osobitne poučená o dôsledkoch uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy. Povinná svojím podpisom ako vážnym, zrozumiteľným a určitým prejavom vôle súhlasila s uzavretím. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam bola platne založená právomoc rozhodcovského súdu, a preto aj rozhodnutie, ktoré bolo výsledkom rozhodcovského konania má povahu vykonateľného exekučného titulu.

28. K odvolaniu oprávneného sa písomne vyjadrila povinná, ktorá uviedla, že oprávnený svoje odvolanie riadne neodôvodnil v zmysle § 365 ods.1 CSP, pretože absentujú podstatné náležitosti odvolania. Zotrvála na argumentácii uvedenej v sťažnosti z 11. 11. 2019. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, keď prišiel k záveru, že nejde o individuálne dojednanú rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovskú zmluvu je potrebné považovať v celosti za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Oprávnený nepreukázal, že rozhodcovská zmluva bola dojednaná individuálne, preto je absolútne neplatná. Ak právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní, rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnej vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohol v rámci exekúcie domáhať, a preto je predmetná exekúcia vedená proti mojej osobe nepripustná. Oprávnený v odvolaní poukázal na niektoré staršie rozhodnutia okresných súdov, ktoré boli prekonané neskôr vydanými rozhodnutiami najvyšších súdnych autorít, na ktoré poukázala v podaní z 11. 11. 2019 a ktoré citoval

v napadnutom rozhodnutí aj súd prvej inštancie. Povinná a ani súd prvej inštancie nespochybnil prípustnosť rozhodcovského konania v spotrebiteľských sporoch, tak ako uviedol oprávnený v odvolaní, rozhodcovské konanie však nie je prípustné na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy. S poukazom na uvedené skutočnosti navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

29. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“) predtým, než pristúpi k preskúmaniu veci v dôsledku podaného odvolania zisťuje, či bolo podané v zákonom stanovenej lehote, či bolo podané subjektom oprávneným na podanie takéhoto opravného prostriedku, či smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon takýto opravný prostriedok pripúšťa a či má náležitosti podľa § 363 CSP.

30. Odvolací súd z obsahu súdneho spisu zistil, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie spísaným vo forme zápisnice z 05. 01. 2017 domáha vykonania exekúcie proti povinnej na vymoženie sumy 300 eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž sp. zn. SRSAspA 00743/16 z 25. mája 2016. Exekučný súd dňa 27. 09. 2017 vydal poverenie č. 5404182927, ktorým poveril vykonaním predmetnej exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. Proti exekúcii podala povinná námietky, ktoré postúpil súdny exekútor exekučnému súdu dňa 13. 12. 2017 a 16. 12. 2017. O predmetných námietkach rozhodol exekučný súd obsadený vyšším súdnym úradníkom uznesením č. k. 18Er/378/2017-66 z 30. septembra 2019, ktorým námietky povinnej proti exekúcii zamietol. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote povinná sťažnosť, o ktorej rozhodol zákonný sudca súdu prvej inštancie tak, že uznesenie Okresného súdu Nové Zámky, vydané súdnym úradníkom č. k. 18Er/378/2017-66 z 30. septembra 2019, mení tak, že námietkam povinnej vyhovie.

31. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

32. Podľa § 386 písm. c/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

33. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

34. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

35. Rozhodnutie odvolacieho súdu závisí od výsledku zistenia, ku ktorému dospeje po preskúmaní napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd môže rozhodnúť o odvolaní tak, že ho odmietne, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší.

36. Odvolací súd však môže o podanom odvolaní rozhodnúť aj bez toho, aby skúmal obsah napadnutého rozhodnutia a odvolanie odmietne, ak zistí, že bolo podané oneskorene, bolo podané neoprávnenou osobou, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné alebo nemá náležitosti podľa § 363 CSP, ak pre vady odvolania nie je možné v odvolacom konaní pokračovať.

37. Zákon taxatívne vymenúva okruh uznesení súdu prvej inštancie, proti ktorým je odvolanie prípustné, t. j. proti uzneseniu, ktoré nie je uvedené v komentovanom ustanovení, odvolanie prípustné nie je. Ide o zmenu oproti doterajšej právnej úprave, ktorá taxatívne vypočítavala uznesenia, voči ktorým odvolanie prípustné nebolo.

38. Odvolací súd posudzujúc dôvodnosť podaného odvolania dospel k záveru, že odvolanie oprávneného smeruje proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie č. k. 18Er/378/2017-101 z 15. apríla 2021, ktorým zmenil uznesenie Okresného súdu Nové Zámky č. k. 18Er/378/2017-66 z 30. septembra 2019 tak, že námietkam povinnej vyhovel. Odvolaním oprávnený napadol predmetné uznesenie. Predmetné uznesenie vydal zákonný sudca rozhodujúci o sťažnosti proti uzneseniu č. k. 18Er/378/2017-66 z 30. septembra 2019, ktorým súd prvej inštancie obsadený vyšším súdnym úradníkom zamietol námietky povinnej proti exekúcii. Predmetné odvolanie teda smeruje proti rozhodnutiu o sťažnosti povinnej vydanému v konaní o sťažnosti (ktorá smerovala proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorým tento rozhodol o námietkach povinnej proti exekúcii).

39. Z hľadiska posúdenia prípustnosti odvolania je potrebné rozlišovať a správne posúdiť, proti akému rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie smeruje a čo bolo predmetom rozhodnutia súdu prvej inštancie. Predmetom odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie bolo posúdenie dôvodnosti podanej sťažnosti povinnej, ktorá sa podanou sťažnosťou domáhala preskúmania vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý rozhodoval obsadený vyšším súdnym úradníkom, ktorým rozhodol o námietkach povinnej proti exekúcii.

40. Civilný sporový poriadok v § 250 explicitne upravuje dva spôsoby rozhodnutia o sťažnosti. Súd môže rozhodnúť buď tak, že zamietne sťažnosť v prípade, ak je nedôvodná, alebo napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, ak je sťažnosť dôvodná. V oboch prípadoch ide o rozhodnutia vo veci samej. Zákon teda normuje iba dve situácie a tri možné spôsoby rozhodnutia. Prvým je, že sťažnosť nebola podaná dôvodne. V tomto prípade sa sťažnosť uznesením zamietne. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť doručením (obdobne ako v prípade, keď bola sťažnosť podaná dôvodne. Ďalšou možnosťou je, že sťažnosť bola podaná dôvodne. V tomto prípade súd napadnuté uznesenie vydané súdnym úradníkom zruší; v tomto prípade sa vec vráti súdnemu úradníkovi na ďalšie prejednanie a rozhodnutie, pričom je normovaná viazanosť právnym názorom súdu vyslovená v zrušujúcom uznesení. V prípade ak dospeje k dôvodnosti sťažnosti môže rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka zmeniť, pričom zmeňujúce uznesenie nie je napadnuteľné odvolaním (§ 357 a contrario), teda právoplatnosť nadobúda doručením (§ 238 ods. 1).

41. S poukazom na citované ustanovenie § 357 CSP a contrario je nutné konštatovať, že § 357 CSP (a ani ustanovenie iného zákona) neustanovuje, že proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o sťažnosti povinnej proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktoré vydal vyšší súdny úradník, možno podať odvolanie.

42. S poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia odvolací súd rozhodol o podanom odvolaní procesným postupom podľa § 386 písm. c/ CSP, teda tak, že odvolanie odmietol ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon nepripúšťa možnosť podať riadny opravný prostriedok - odvolanie.

43. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 CSP. Podľa civilnoprocesnej doktríny v uznesení, ktorým odvolací súd odvolanie odmieta, vždy uvedie (bez návrhu) vo výroku o nároku na trovy odvolacieho konania, že tento nárok prináleží strane, ktorá nepodala odvolanie. Odmietnutie odvolania je po procesnej stránke totiž považované za neúspech v konaní. Vzhľadom k tomu, že odvolanie oprávneného odvolací súd odmietol, bola povinná v odvolacom konaní plne úspešná, a preto jej odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania voči oprávnenému v plnom rozsahu.

44. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá zákona č. 160/2015 Z. Z. Civilný sporový poriadok v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).